

РЕШЕНИЕ

№ 3766

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 130-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Б. МИРОВ

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разглежда докладваното от СТАНИМИР Б. МИРОВ Административно наказателно дело № 20221110216630 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „П.Ф.Б.К.“ ЕООД с ЕИК *****, срещу наказателно постановление № Р-10-277 от 01.12.2022 г., издадено от Заместник- председателя, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" на Комисията по финансов надзор, с което на основание [чл. 290, ал. 9, т. 13, пр. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти](#) (ЗПФИ), на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв за нарушение на чл.93, ал.4 във вр. с ал.1 във вр. с чл. 92, ал.1 във вр. с ал.2, изр. 2 и 3 от ЗПФИ.

С жалбата се моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно. Жалбоподателят посочва, че липсва консумиран състав на соченото административно нарушение, че АНО неправилно е приложил материалния закон, като е смесил няколко различни хипотези, което е затруднило юридическото лице да разбере в какво е обвинен, т.е засегнато е правото му на защита. При условията на евентуалност се поддържа, че е налице хипотезата на маловажен случай. Претендират се и разноси по делото.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, се представлява от адв. Й., която поддържа изцяло жалбата по изложените в нея съображения, а така също и в депозираните писмени бележки. Моли за отмяна на обжалваното НП като претендира и присъждане на направените по делото разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юр.Г., която моли

наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно по изложените в писмени бележки съображения. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, претендиран от насрещната страна.

Съдът като разгледа жалбата и изложените в нея съображения, и като прецени събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

Дружеството „П.Ф.Б.К.“ ЕООД, ЕИК ***** е инвестиционен посредник /ИП/, вписан в регистъра на инвестиционните посредници по чл. 30, ал. 1, т. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/. Със Заповед № 3-264 от 12.10.2021 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" била открита проверка на ИП „П.Ф.Б.К.“ ЕООД, за което били надлежно уведомени законните представители на инвестиционния посредник. Експертите от Комисията за финансов надзор, извършили документната проверка на дружеството "П.Ф.Б.К." ЕООД, при която била изисквана информация как и до каква степен Посредникът е спазил изискванията за съхранение на клиентските парични средства. Освен надлежното връчване на Заповед № 3-264/12.10.2021 г., Констативен протокол № Р-04-269/13.10.2021 г. обективира и връчването на Искане № 1, съдържащо списък с документи и данни (въпросникът „Данни и сведения“), които следвало да бъдат представени на проверяващия екип. В тази връзка с т. 44 от въпросника „Данни и сведения“ е бил изискан списък на всички банкови сметки, използвани от Посредника с изрично указание дали дадена сметка е за собствени средства на Дружеството или за съхранение на клиентски активи. В съответствие с това, е било изпратена справка, от прегледа, на която се установило, че в периода след 01.01.2021 г. до датата на предоставяне на Справката Посредникът е титуляр на 26 (двадесет и шест) броя банкови сметки в следните кредитни институции: 9 (девет) сметки в „УниКредит Булбанк“ АД, 14 (четиринадесет) сметки в „Първа инвестиционна банка“ АД, 2 (две) сметки в „Юробанк България“ АД и 1 (една) сметка в „Българо-американска кредитна банка“ АД. 13 (тринадесет) броя банкови сметки са посочени като такива за съхранение на клиентски активи, 8 (осем) броя от които са сметки в „Първа инвестиционна банка“ АД с IBAN: ***** в лева; ***** в лева; ***** в лева, закрыта на 23.07.2021 г.; ***** в лева; ***** в евро; ***** в евро; ***** в щатски долари; и ***** в щатски долари. За установяване истинността на получената информация е било поискано информация и от „Първа инвестиционна банка“ АД, чрез което е изискан списък на всички банкови сметки в цитираната кредитна институция с титуляр „П.Ф.Б.К.“ ЕООД (с изрично указание за сметките за съхранение на клиентски активи), документи за идентификация на клиента, както и извлечение за всяка една от банковите сметки за периода след 01.01.2021 г. В отговор е получено писмо, вх. № РГ-03-15-11 #21/14.12.2021 г., като за част от осемте цитирани по-горе и посочени от Посредника като сметки за съхранение на клиентски средства кредитната институция е посочила, че са от вида „Разпл. с-ка инвест. Посредници“, а за останалите е посочила, че са от вида „Разпл. с-ка юрид. лица“. За сметки

***** в лева, ***** в евро и ***** в щатски долари, които Посредникът е посочил, че са сметки за съхранение на клиентски парични средства, кредитната институция отбелязва като „Разпл. с-ка юрид. лица“. В допълнение е получена и още информация, касаеща се за договорите за откриване на разплащателни сметки в банката и извършване на действия с тях. Впоследствие контролният орган е поискал от Посредника да изясни какъв е характерът на сметки *****, ***** и *****, променян ли е той в предходен момент и кога; какво е наложило промяната в характера на сметките и по какъв ред е изменен характерът на сметките. С писмо, вх. № РГ-03-15-11#35/11.02.2022 г. Посредникът е заявил, че посочените 3 броя банкови сметки са използвани за съхранение на клиентски парични средства от 01.01.2021 г. до момента, в който ИП е трябвало да открие специални банкови сметки в Първа инвестиционна банка АД, за ***** - 26.03.2021 г., а за ***** и ***** съответно 23.04.2021 г. От тези дати нататък, по посочените банкови сметки са останали само собствени парични средства на ИП. В този смисъл посочените банкови сметки са със статут „за парични средства на ИП“, но за период след 01.01.2021 г. са се използвали за съхранение на клиентски парични средства. Характерът на сметките е променен на горепосочените дати, с преместването на паричните средства на клиентите на дружеството по новооткритите „специални“ банкови сметки в Първа инвестиционна банка, като промяната на характера на сметките се осъществявало по инициатива на Банката.“ В допълнение, в т. 2 от Искане № 6 от 27.01.2022 г. са били поискани писмени обяснения по какви причини Посредникът е извършил следните вътрешнобанкови трансфери между свои сметки, а именно:

- на 26.03.2021 г. - сума в размер на 1 703 000 BGN, преведени от сметка ***** по сметка в BGN за съхранение на клиентски средства в „Първа инвестиционна банка“ АД (*****);
- на 23.04.2021 г. - сума в размер на 111 000 EUR, преведени от сметка ***** по сметка в EUR за съхранение на клиентски средства в „Първа инвестиционна банка“ АД (*****);
- на 23.04.2021 г. - сума в размер на 59 600 USD, преведени от сметка ***** по сметка в USD за съхранение на клиентски средства в „Първа инвестиционна банка“ АД (*****), като посредникът е заявил, че причините за извършване на прехвърляне на паричните средства на клиенти на дружеството по новосъздадени „специални“ банкови сметки.“

С т. 3 от Искане № 9 от 12.04.2022 г. от Посредника е изискано да представи справки във формат .xls за извършеното ежедневно равнение на клиентските парични средства към 22.03.2021 г., 23.03.2021 г., 24.03.2021 г., 25.03.2021 г., 26.03.2021 г., 29.03.2021 г., 19.04.2021 г., 20.04.2021 г., 21.04.2021 г., 22.04.2021 г., 23.04.2021 г. и 26.04.2021 г. Ежедневното равнение на клиентските парични средства по същество представлява процедура, при която ИП ежедневно сравнява стойността на паричните средства на клиенти, които води счетоводно при себе си със стойността на паричните средства, които се съхраняват към края

на съответния ден по банковите сметки, предназначени за съхранение на клиентски средства и които отговарят на условията по чл. 92 и следващите от ЗПФИ. В случай че по банковите сметки след приключването на съответния ден са налице повече парични средства в сравнение със счетоводно отчетените (най-често като резултат от счетоводно събраните, но непрехвърлени комисиони от дневната търговия на клиенти в полза на посредника), паричните средства в повече е необходимо да бъдат прехвърлени в обикновените разплащателни сметки на ИП, за да се спази изискването за отделяне на собствените парични средства от тези на неговите клиенти съгласно чл. 92, ал. 2 от ЗПФИ.

С писмо, вх. № РГ-03-15-11 #5/15.04.2022 г. Посредникът е представил изисканите документи. При преглед на справките за равнение е установено, че има разминаване и прехвърляне на суми, поради което е била изискана допълнителна информация от страна на ИП, предоставена им дружеството. След нейния преглед се установило, че за периода от 30.03.2021 г. до 18.04.2021 г. дебитните обороти по ***** и ***** са свързани също с преводи в полза на клиенти, т.е. за разглеждания период сметките са използвани за съхранение на клиентски парични средства. В тази връзка било установено, че в периода от 30.03.2021 г. до 18.04.2021 г. по банкови сметки са постъпвали само клиентски парични средства. От това следва, че е напълно изключена възможността салдото по банкови сметки ***** и ***** в периода от 30.03.2021 г. до 18.04.2021 г. да е формирано от парични средства, които не са клиентски, т. е. в посочения период по банковите сметки се съхраняват клиентски парични средства.

В тази връзка АНО е констатирал, че в периода от 22.03.2021 г. до 23.04.2021 г., без прекъсване, по банкови сметки ***** и ***** са били съхранявани клиентски парични средства, а по банкова сметка ***** - в периода от 22.03.2021 г. до 26.03.2021 г. , като в цитирания период Посредникът е разполагал и с други налични сметки, които са за съхранение на клиентски активи - такива например са сметките в „УниКредит Булбанк“ АД, а именно ***** - в лева, ***** - в евро и ***** в щатски долари, т.е. могъл е бил да организира процеса по получаване и съхранение на клиентски парични средства в клиентски сметки. В тази връзка АНО е преценил, че ИП „П.Ф.Б.К.“ ЕООД е извършил следното нарушение, а именно банкови сметки *****, ***** и ***** не отговарят на част от всички кумулативни изисквания, които гарантират правото на собственост на клиентите върху техните парични средства, тъй като банковите сметки са обикновени разплащателни сметки, които не могат да осигурят, че ИП няма да отговаря пред кредиторите си с паричните средства на своите клиенти, включително че ще е недопустимо принудително изпълнение върху клиентските парични средства по повод задължения на Посредника, каквото е изискването на чл. 92, ал. 2 от ЗПФИ. В периода от 22.03.2021 г. до 26.03.2021 г. Посредникът е използвал банкова сметка ***** за обслужване на свои клиенти и по нея е съхранявал клиентски парични средства. В периода от 22.03.2021 г. до 23.04.2021 г. Посредникът е използвал банкови сметки ***** и ***** за обслужване на свои клиенти и по тях е съхранявал клиентски парични средства.

В заключение в периода 22.03.2021 г. до 23.04.2021 г. ИП „П.Ф.Б.К.“ ЕООД е съхранявал клиентски парични средства по банкови сметки, открити в „Първа инвестиционна банка“ АД като кредитна институция по чл. 93, ал. 1, т. 2, предложение първо от ЗПФИ. Същевременно, съгласно изискванията на чл. 93, ал. 4 от ЗПФИ Посредникът е бил длъжен да съхранява паричните средства на клиентите по индивидуални банкови сметки на клиентите или по клиентски сметки към банкова сметка на Посредника. Вместо това, Посредникът е съхранявал клиентски парични средства в горепосочените три банкови сметки (*****), ***** и *****), които не отговарят на изискванията по чл. 93, ал. 4 ЗПФИ, а именно да притежават характеристиките на обикновени разплащателни сметки за съхранение на собствени парични средства. В тази връзка бил съставен акт за установяване на административно нарушение(АУАН) № Р-06-213/03.06.2022 г., който бил връчен срещу подпис на двама представители на дружеството на 03.06.2022 г.

В законоустановения срок не е постъпило възражение от страна на дружеството-жалбоподател. От друга страна обаче въз основа на чл. 58г, ал.1 ЗАНН било изпратено предложение за сключване на споразумение от страна на дружеството-жалбоподател. След извършен преглед АНО стигнал до извода, че споразумение между него и дружеството-жалбоподател не може да бъде сключено, тъй като противоречало на чл. 58г, ал.2, т.2 ЗАНН. В тази връзка и след преглед на АУАН, било издадено атакуваното наказателно постановление № Р-10-277 от 01.12.2022 г. от Заместник - председателя, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" на Комисията по финансов надзор, с което на основание чл. 290, ал. 9, т. 13, пр. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за нарушение на чл.93, ал.4 във вр. с ал.1 във вр. с чл. 92, ал.1 във вр. с ал.2, изр. 2 и 3 от ЗПФИ. Препис от процесното НП бил връчен на жалбоподателя.

В хода на съдебното следствие са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите – актосъставителя Р. А. и св. ЕВ.Г., изпълняващ длъжността „ директор на финансовия отдел и главен счетоводител“ на дружеството-жалбоподател.

Свидетелят А. поддържа фактическите констатации, отразени в АУАН, като изяснява механизма на нарушението и дава информация въз основа на какви доказателства е достигнал до извода за извършено нарушение. В тази връзка съдът намира показанията на последния за последователни, непротиворечиви и кореспондиращи в пълна степен на останалия доказателствен материал, поради което и ги кредитира изцяло.

Показанията св. ЕВ.Г. съдът кредитира отчасти, доколкото същите изразяват защитната позиция, която заема свидетеля като служител на „П.Ф.Б.К.“ ЕООД спрямо неговия работодател - инвестиционният посредник. От друга страна писмените бележки на същия свидетел, съдът прецени, че не са допустими, поради което ги изключи от доказателствената маса при формиране на крайния си съдебен акт.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: показанията на свидетелите А. и Г. и писмените доказателства по

делото, приети по законоустановения ред на чл. 283 НПК.

На основата на така изяснената фактическа обстановка съдът намери от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на проверка, поради което същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

При преценката си за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство съдът прие, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на дружеството-жалбоподател.

Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Спазени са сроковете за издаване на АУАН, визирани от разпоредбата на [чл. 34, ал. 1 ЗАНН](#).

Спазени са предписанията на [чл. 42, ал. 1, т. 1](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 1 ЗАНН](#). Процесният АУАН е съставен от Р. А., изпълняващ длъжност "главен експерт" в Отдел "Надзор на инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на пазарни злоупотреби", Дирекция "Надзор на инвестиционната дейност" при Комисията за финансов надзор. Видно от Заповед № 3-51/07.02.2022 г. на заместник - председателя на КФН Р. А. е оправомощен да съставя актове за установяване на административни нарушения, което е и в съответствие с разпоредбата на чл. 295, ал.1, пр. 1 ЗПФИ. От друга страна -съгласно разпоредбата на [чл. 295, ал. 1, пр. 2 ЗПФИ](#) наказателните постановления се издават от заместник-председателя. В настоящия случай НП е съставено от М.АС.Ф., заемаща длъжността "заместник - председател" на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност".

Налице е словесно описание на нарушенията. В АУАН и НП по безспорен начин са посочени датите на извършване на нарушенията.

Не са налице нарушения на правилата за съставянето на АУАН и неговото връчване, уредени в [чл. 40, ал. 1](#) и [чл. 43, ал. 1 ЗАНН](#), доколкото актът е съставен в присъствието на двама свидетели и е бил връчен на двамата управители, представляващи дружеството-жалбоподател.

В тази връзка съдът намира, че не са констатирани нарушения, свързани с процедурата по съставяне и издаване на АУАН и НП, т.е няма процесуални нарушения, водещи до отмяна на наказателното постановление.

С оглед на гореизложеното за съда остава възможността за изследване на процесното наказателно постановление с оглед приложението на материалния закон.

В НП е посочено, че извършеното административно нарушение е подведено основно под правната норма на чл.93, ал.4 във вр. с ал.1 във вр. с чл. 92, ал.1 във вр. с ал.2, изр. 2 и 3 от ЗПФИ. Съгласно последната, когато кредитната институция по ал.1, т.2 или т.3 извършва дейност на територията на Република България инвестиционния посредник съхранява

паричните средства на клиентите си по индивидуални сметки на клиентите или по клиентски сметки към сметка на инвестиционен посредник. В настоящия казус съдът приема, че извършеното нарушение от страната на дружеството-жалбоподател е това, че последният е съхранявал паричните средства на своите клиенти в обикновени разплащателни сметки. Същите са била предназначени за съхранение на собствени средства на ИП, а не в индивидуални сметки на клиентите или по клиентски сметки към сметката на инвестиционния посредник.

Безспорен е фактът, че „П.Ф.Б.К.“ ЕООД е вписано в публичния регистър по [чл. 30, ал. 1, т. 2 ЗКФН](#) като инвестиционен посредник, поради което за него е съществувало задължение да предприема мерки за защита на правата на собственост на клиентите си върху тези активи. В този смисъл липсата на предприети такива мерки за защита правата на собственост на клиентите на ИП води до нарушение. Изпълнителното деяние на процесното нарушение се състои неизпълняване на законово задължение – съхраняване на парични сметки на клиенти по индивидуални сметки на клиентите или по клиентски сметки към сметка на Посредника - поради което съдът намира, че правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Ето защо, възражението на жалбоподателя, че няма покрит състав на административното нарушение за неоснователно.

Съдът не споделя и довода на дружеството-жалбоподател, че е налице смесване на различни състави на административно нарушение, което да е довело до нарушаване на правото на защита. В хода на съдебното следствие, както и от писмените доказателства се установява, че е извършено нарушение в посочения период на хипотезата, под която е ангажирана административнонаказателната отговорност. Правилно е описано нарушението, поради което остава без уважение наведените от дружеството-жалбоподател възражения.

Независимо от предприетите от страна на дружеството действия, в привеждане на сметките на ИП съгласно законовата и подзаконовата нормативна уредба, то се установи, че в периода от 22.03.2021 г. до 23.04.2021 г. дружеството-жалбоподател не е съхранявал парични средства на своите клиенти по индивидуални сметки на клиентите или по клиентски списък към сметка на ИП в кредитната институция, като по този начин не е осигурил защита правата на собственост на клиентите върху тези активи. По този начин е възникнала правна възможност да отговаря пред кредиторите си с паричните средства на своите клиенти и правна възможност за принудително изпълнение върху паричните средства на клиентите за задължения на ИП.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че от обективна страна се доказва напълно, че дружеството-жалбоподател е осъществил състава на чл. 93, ал.4 във вр. ал.1, във вр. с чл. 92, ал.1 във вр. ал.2, изр.2 и 3 ЗПФИ.

Съгласно санкционната норма на [чл. 290, ал. 9, т. 13, пр. 1 ЗПФИ](#), за нарушения по ал. 5 и 6 на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размери, както следва:– от 5000 до 10 000 лв, а при повторно нарушение – от 10 000 до 20000 лв. В случая, дружеството е нарушило чл. 93, ал.4. Съдът не може да се съгласи с наложеното възражение от страна на жалбоподателя, че неправилно е определена санкционната норма, защото за

описаните действия законодателят е регламентирал като административно нарушение в чл. 290, ал.5 ЗПФИ, а е определил размерът на санкцията в чл. 290, ал.9, т.13, пр. 1 ЗПФИ. В тази връзка съдът намира, че правилно АНО е определил административното нарушение и наложил имуществена санкция в размер на минимално определения поради което за съда не съществува възможност да го ревизира. В тази връзка остава без уважение, наведените доводи в жалбата, че наложеното наказание не съответстват на тежестта и характера на нарушението и на целите на наказанието, заложили в чл. 12 ЗАНН.

Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което не следва да бъде обсъждана субективната страна на нарушението.

За пълнота на изследването съдът намира, че правилно АНО не е сключил споразумение с дружеството-жалбоподател, тъй като при извършен преглед съдът установи, че нарушението е извършено в периода от 22.03.2021 г. до 23.04.2021 г., който попада в едногодишен срок от 14.07.2020 г., когато е влязло в сила наказателно постановление № Р-10-819/16.09.2019 г., с което на ИП „П.Ф.Б.К.“ ЕООД е наложено административно наказание за извършено нарушение на чл. 16, § 2 в предложението „всяко лице, натоварено професионално с организирането и извършването на сделки с финансови инструменти, ако има основателно подозрение, че дадено нареждане или сделка е финансов инструмент биха могли да представляват манипулиране на пазара, то уведомява незабавно компетентния орган” от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО.

С оглед изложеното съдът намира, че не е налице хипотезата на "маловажен случай" по смисъла на [чл. 28 ЗАНН](#). Така извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други нарушения от този вид. Наред с това следва да се обърне внимание на факта, че жалбоподателят е субект, който по занятие извършва търговска дейност, поради което и от него се очаква да е запознат с нормативната уредба, касаеща дейността, и стриктно да я спазва.

По тези съображения съдът прие, че наказателното постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора право на разноски има въззиваемата страна, която претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя, на основание чл. 63д, ал. 3 и ал. 4, вр. с [чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ](#), в размер на 150 лв, с оглед на факта, че делото е проведено в две заседания и се отличава със средна сложност.

Мотивиран от горното и на основание [чл. 63, ал. 2, т.5 ЗАНН](#), Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-277 от 01.12.2022 г., издадено от

Заместник- председателя, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" на Комисията по финансов надзор, с което на основание [чл. 290, ал. 9, т. 13, пр. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти](#), на „П.Ф.Б.К.“ ЕООД, ЕИК *****, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв, за нарушение на чл.93, ал.4 във вр. с ал.1 във вр. с чл. 92, ал.1 във вр. с ал.2, изр. 2 и 3 от ЗПФИ.

ОСЪЖДА „П.Ф.Б.К.“ ЕООД с ЕИК *****, да заплати на Комисията по финансов надзор сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на [Глава Дванадесета от АПК](#), в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____